

תיעוד מצמרר: שבוע לפני ההתקלות, הצטרפו כתבת וצלם ללוחמי הצנחנים, שהתאמו בצפון הארץ

הסתערות לעבר "מחבלים" בשטח הסבך

תירוך לפני היציאה לתרגיל. מימין, עם מכשיר-קשר; אביקים בן-מז, שנמצע בתקרית, ורס"ן איתן בלחסן ו"ל

רס"ן איתן בלחסן ו"ל צומה בחיילים בשטח

שגן דוד גרנית ו"ל (משמאל) מ

יורדים לשטח. משמאל: שגן לירז טיטו ו"ל

תמונות

אחרונות

לפני

הפעולה

רזת הכט, כתבת "במחנה"

צילומים: סטיב הרדד

ואז הגיעו שמות ההרוגים. שלוש סטירות לחי: הראשון - איתן המ"פ, שהוביל את הרשימה, כפי שהוביל את הכוח בחייו; לירז טיטו יפה התואר ממתח-תקווה; דוד גרנית, שהיה והעניו, שחזר באוזני על תוכניתו למחות שלוש פעמים, אך תמיד הקפיד לסייג ולומר שיהיה בסדר, בעזרת השם. כאשר אני פותחת את בלוק הכתיבה שלי, אני מגלה לוועתי שכל מרואייני פצועים או הרוגים, שום היגיון בריא אינו יכול לצירוף מקרים מפלצתי שכזה. גם צניות והומור שחזר הם פתרונות עלובים בהתמודדות עם תוצאות הלילה ההוא. אין דבר נורא מלומר את אותן קלישאות על טובי בחורינו, אך הפעם לדעת כמה הן נכונות. רצינו להתלות לאימני יחידה קרבית באמת, כזאת שנחשבת לתשובה הצה"לית הטובה ביותר למלחמת הגרילה של חיובאללה. סיירת הצנחנים, מיחידות העילית של צה"ל, היתה בחירה טבעית לכתבה מסוג זה. קשה לתאר, בדיעבד, שהיתה זאת תרגולת לפעולה מנלה לא שבו מיטב לוחמי הפלס"ר.

במהלך ההמתנה לתחילת התרגיל, שבוע בלבד לפני ההיתקלות, שאלנו את שגן דוד גרנית האם זהו תירוגל לפעולה יומה. גרנית, בחור סימפטי וחייכן, כיווץ הפעם את גבותיו. ענה בקצרה ש"יש בלבנון כל הזמן פעילות", ושתיק. אחריכך קרא לנו לצד, וביקש ממני לא לשאול את חייליו שאלות מעמיקות, וגם מחייליו ביקש לברור מילים. "זה לא משהו אישי נגדכם", מיהר להתנצל, "אבל אתם יודעים, יש דברים שהשתיקה יפה להם".

התרגיל החל. ירדנו עם לוחמי הפלס"ר לשטח הסבך. "ואת קרקע בתולית עם סבך נפלא וצמחייה פראית", הסביר גרנית, "ממש כמו בלבנון".

הלוחמים עטו על גופם אמודים כבדים ומכשירי קשר. אחריכך נחלקו לצוותים. רצה הגורל והצוות שאליו הסתמחנו שעת קדימה במהירות, ואנחנו נתוננו מאחור, ממתינים לצוות הבא. היה זה הצוות בפיקודו של איתן המ"פ. הוא עקב בדריכות אחר הצוות. הוא ירד איתם לעומק השטח בהירות ואחריכך ניתח יחד איתם את השינואות. הוא שאל לדעתם, החייני. ניכר שאת הכבוד הרב שחלקו לו הלוחמים, השיג בכוכב צורת דיבורו ואופן יחסו לפקודיו. מבט בגובה העיניים, דיבור ישיר, תכליתי, לחיצות יד חזקה ובטוחה. כך נהג בחייליו, וכך נהג גם בנו. סיירת הצנחנים הצטיינה כמראה צבאית לאיך שאנחנו

(המשך בעמ' 19)